

Dr John Oswalt, Izajasz, sesja 21, Izaj. 42-43

© John Oswalt i Ted Hildebrandt

To jest dr John Oswalt w swoim nauczaniu na temat Księgi Izajasza. To jest sesja numer 21, rozdziały Izajasza 42 i 43.

Ojcze, dziękujemy Ci za Twoją obecność tutaj wśród nas. Dziękujemy za chęć komunikowania się z nami. Dziękujemy Ci, Panie, że uczyniłeś to przez Twoje natchnione słowo i masz zamiar zrobić to ponownie, gdy Twój Duch Święty zastosuje Twoje słowo do naszych serc. Pomóż nam tego wieczoru, a my Ci podziękujemy. W Twoje imię, Amen.

Cóż, kiedy zatrzymaliśmy się w zeszłym tygodniu, byliśmy mniej więcej w połowie rozdziału 41. Zauważyliśmy, jak zaczyna się on w wersetach od 1 do 7 zapowiedzią przyścia Cyrusa, zdobywcy Babilonu i narodów bali się tego faktu i spieszyli się z budowaniem idoli.

Natomiast w wersecie 8 Pan mówi i mówi: Ale ty, Izraelu, mój sługo, masz Jakuba, którego wybrałem, potomka Abrama, mojego przyjaciela, ciebie, którego wzięłem z krańców ziemi i wezwałem z jej najdalszych krańców. zakątkach, mówiąc ci: Jesteś moim sługą, wybrałem cię i nie odrzuciłem. Pytanie, które tu zadałem, brzmiało: czy wygnanie nie oznaczało, że Bóg ich odrzucił? Słyszę wymamrotane „nie”. Dlaczego nie? Dlaczego nie? Dlaczego nie? OK, chciał je sprowadzić z powrotem.

W całej książce mówiliśmy o tym, że sąd nigdy nie jest ostatnim słowem zamierzonym przez Boga. Sąd nigdy nie jest ostatnim słowem zamierzonym przez Boga. Zatem celem wygnania nie było ich zniszczenie, cokolwiek by o tym myśleli.

Raczej zamierzone było wygnanie. Jeśli cofniecie się do rozdziału 4, on zamierza ich udoskonalić wiatrem ognia, wiatrem ognia. Zatem wygnanie nie ma na celu ich zniszczenia, wygnanie ma na celu ich udoskonalenie. Być może pamiętacie, co się stało, kiedy Izajasz leżał na podłodze świątyni i powiedział: Jestem zgubiony, jestem rozwiązany.

Co stało się potem? Tak, anioł przyszedł, nie z różą, żeby pokropić mu usta wodą święconą. Przyszedł z rozżarzonym węglem z ołtarza i jestem pewien, że Izajasz nie powiedział: och, zrób to jeszcze raz, to takie dobre uczucie. Myślę, że płakał.

Myślę, że powiedział, to płonie. Ale Bóg nie miał zamiaru go zniszczyć, Bóg miał zamiar go udoskonalić. Teraz spójrz jeszcze raz, co Bóg mówi o nich w wersecie 8. Kim oni są? Mój sługa, mój wybrany, potomek Abrahama, mój przyjacielu.

I powtarza to jeszcze raz w wersecie 9. Jesteś moim sługą; Wybrałem cię i nie odrzuciłem. Czy ktoś pamięta, jak nazwałem tę sekcję, rozdziały od 40 do 55? Łaska motywem i środkiem zbawienia. Jaki jest zatem cel służby? Pytanie, które zadajemy na końcu rozdziału 39, brzmi: co może nas zmotywować do uczynienia zaufania sposobem na życie, a nie tylko jednorazowym porozumieniem w czasie kryzysu? I sugeruję ci, że odpowiedzią jest łaska.

Rodzaj łaski, jaką Bóg okazuje tym ludziom. Myślą, że zostali odrzuceni, a Bóg mówi: nie, jesteś wybrańcem. Myślą, że Bóg zamierza ich zniszczyć, a Bóg mówi: nie, nie, jesteś moim sługą.

Daleki od odrzucenia cię, wybrałem cię na mojego specjalnego sługę. Co zatem oznacza werset 10? Nie bać się, co? Jestem z tobą. A następnie w wersecie 13: „Nie lękajcie się czego?” Pomogę Ci.

I o tym rozmawialiśmy w zeszłym tygodniu. Cud, że Bóg nie mówi: po prostu usiądź i zamknij się, a ja zrobię to za ciebie. Nie mówi też: OK, będę tu siedzieć i krytykować, podczas gdy ty to zrobisz.

Nie, mówi, pomogę ci. Chcę, żebyś się w to zaangażował, ale w końcu mi się to uda. W wersecie 14 po raz pierwszy pojawia się Święty Izraela.

Pojawia się to ponownie w wersecie 16 i ponownie w wersecie 20. Zatem trzy razy pojawia się tutaj to wyrażenie: Święty Izraela. I chcę tylko zwrócić na to waszą uwagę, zanim w końcu wskoczemy i zapytamy, jak myślicie, co się tutaj dzieje? Dlaczego to powtarzające się zdanie? Dlaczego w tym kontekście podkreśla się Świętego i dlaczego Świętego Izraela? OK, teraz w wersetach od 17 do 16, przepraszam, od 11 do 16, Bóg mówi o nich dwie rzeczy w odniesieniu do narodów.

Zatem po pierwsze, co z narodami z wersetów 11, 12 i 13? Co to mówi? Nie znajdziesz ich. Ci, którzy chcą cię zniszczyć, znikną. Nie możesz ich znaleźć.

A co w wersetach 15 i 16 z narodami? Bóg zamierza użyć Izraela do sądzenia narodów. Jest to temat, który stale odnajdujemy u proroków. Po pierwsze, narody będą was dyscyplinować, ale same narody zostaną osądzone.

I w końcu Bóg użyje Izraela do sądzenia narodów. Bóg użyje ciebie, aby sądzić narody. Zatem, czytając literaturę proroczą, bądź po prostu świadomy tego przepływu.

Bóg użyje wrogich narodów, aby cię zdyscyplinować, ale oni nie wyjdą z tego bez szwanku. Podlegają tym samym prawom moralnym, którym ty podlegasz i ostatecznie, kiedy cię odkupi, użyje cię do sądzenia narodów. A teraz czwarty temat, który nie jest dokładnie obecny w tym fragmencie, ale jest nim, a mianowicie, że będziecie świadczyć narodom.

Będziesz dowodem Boga i Bożego charakteru. I myślę, że chciałbym powiedzieć, że będziecie świadczyć o narodach, ponieważ większość naszego sposobu myślenia jest trochę inna niż to, czego będziecie świadkami. Większość z nas ma taką koncepcję świadectwa: podchodzisz, chwytasz kogoś za krawat i mówisz: Czy znasz Jezusa? Jak się przekonamy, nie do końca to miał na myśli Izajasz.

OK, od 17 do 20 to wiersz, wiersz wybawienia. Jaką atmosferę tam widzisz? Co czujesz, czytając ten wiersz? Jakie są pomysły i uczucia? Bóg zamierza zaspokoić ich potrzeby. W jaki sposób i na jakim poziomie zamierza zaspokoić ich potrzeby? Osobiście tak, tak.

Obficie, co? Obficie, tak. Super obficie. Rzeki na wzgórzach, źródła w dolinach zamieniają pustynię w zbiornik wodny, suchą ziemię w źródła wody, cedry i akacje, mirt i oliwki na pustyni, cyprysy na pustyni.

Nadmiar Bożych błogosławieństw, a jedną z rzeczy szczególnie jest woda i płodność. Te oczywiście w starożytnym świecie Bliskiego Wschodu były towarami bezcennymi. Mówią więc, że jestem martwym kijem.

Zostałem odcięty, przeniesiony do innej krainy, jestem martwym kijem, a Bóg mówi: nie, nie jesteś. Nie zostawiaj mnie poza równaniem. OK, w latach 21–29 dochodzimy do pierwszej z tzw. Spraw przeciwko bożkom.

Mniej więcej pięć razy pomiędzy rozdziałem 41 a rozdziałem 46 Bóg przedstawia sprawę przeciwko bożkom. Drugi zobaczymy w rozdziale 43, na którym zakończymy tego wieczoru lub prawie zakończymy, ale oto jest. Przypomnij sobie więc sytuację.

Bóg został pokonany. Został pokonany przez nasze grzechy. W tym rozdziale jest napisane: nie, nie.

Twoje grzechy są Jego wybranymi. Jesteście Jego sługami. Jesteście Jego przyjaciółmi.

Nie? Nie. Twoje grzechy Go nie pokonały. Cóż, jeśli nasze grzechy Go nie pokonały, to bożki babilońskie pokonały Go i tutaj poruszamy to pytanie.

Bóg powołuje bogów na sąd i mówi, że dowiemy się, kto jest tutaj Bogiem. Zatem w wersecie 21 przedstaw swojego Boga, a dowiesz się, kto jest Bogiem. Przedstaw swoją sprawę, przynieś dowody, niech one przyniosą nam.

Oto, co mają zrobić. Opowiedz nam o tym, co było dawniej, albo opowiedz nam o tym, co ma nadejść. Czyń dobro albo szkodź.

Zrób coś, co może wywołać w nas przerażenie i przerażenie. Oto nic i obrzydliwość jest Tym, który cię wybiera. Pobudziłem jednego z północy, a on przybył od wschodu słońca i będzie wzywał mojego imienia.

Będzie deptał po linijkach jak po zaprawie murarskiej, jak garncarz stąpa po glinie. Kto to oznajmił od początku, abyśmy wiedzieli i przedtem mogli powiedzieć, że ma rację? Nie ma nikogo, kto to ogłosił, nikt, kto to ogłosił, nikt, kto słyszałby Twoje słowa. Ja pierwszy powiedziałem Syjonowi: oto oni, i daję Jerozolimie zwiastuna dobrej nowiny.

Ale kiedy patrzę, nie ma wśród nich nikogo, nie ma doradcy, który, gdy pytam, daje odpowiedź. Oto oni wszyscy są złudzeniem, ich dzieła są niczym, a ich metalowe posągi są pustym wiatrem. Zatem, co Bóg chce, aby zrobili bogowie? Chce, żeby przepowiadali przyszłość.

Opowiedz nam kiedyś w przeszłości, kiedy dokonałeś konkretnej przepowiedni, która faktycznie spełniła się w przyszłości. Teraz może wydarzyć się tutaj także coś innego. Myślę, że tak.

Myślę, że może istnieć również wyjaśnienie, skąd wziął się świat i jaki jest ostateczny cel życia. Teraz jest to dość wyrafinowane. Bogowie, jak powtarzałem wam w kółko, są po prostu uosobionymi siłami kosmosu.

Słońce, księżyc, gwiazdy, księżyc, gwiazdy, pasja, wściekłość, moc, wszystkie te rzeczy. Czy słońce może nam powiedzieć, skąd przybyło? Oczywiście nie. Czy księżyc może nam powiedzieć, jaki będzie koniec? NIE.

Ponieważ są częścią tego świata, tego kosmosu. Podobnie nie są w stanie wyobrazić sobie czegoś, co jeszcze się nie wydarzyło. Pogański światopogląd zakłada, że wszystko jest takie samo na zawsze.

Przybyliśmy znikąd i zmierzamy donikąd. Pochodzenie kosmosu nie miało żadnego celu i nie ma celu jego dalsze funkcjonowanie. To jest pogańskie i bardzo, bardzo nowoczesne.

W zasadzie tak właśnie działa osoba na ulicy. Życie wzięło się znikąd i zmierza donikąd, więc ciesz się podróżą z maksymalnym komfortem, przyjemnością i bezpieczeństwem. To wszystko, co istnieje.

Kto więc mógłby przewidzieć, co się wydarzy w świetle tego, co się wydarzyło? Tylko istota znajdująca się poza tym kręgiem. Nikt w środku nie może ci powiedzieć, skąd to się wzięło, dlaczego istnieje ani dokąd zmierza. Tylko ktoś, kto patrzy z zewnątrz, może powiedzieć: och, zwłaszcza jeśli ten, kto jest na zewnątrz, jest twórcą.

I tak mówi: daj nam chociaż raz dowód, że wasz Bóg wyraźnie przepowiedział przyszłość i tak się stało. Teraz jeden z komentatorów, bardzo znany komentator niemiecki, mówi: „Wiecie, to jest po prostu, naprawdę wielka szkoda”. Izajasz wie doskonale, a po drugie Izajasz wie doskonale, że bogowie cały czas przepowiadali przyszłość, a mimo to dokonuje tego rodzaju rażącej przesady.

Cóż, tak, bogowie przepowiedzieli przyszłość, tak jak Jean Dixon przepowiedział przyszłość, pamiętasz ją? I zawsze przewidują to z wystarczającą bzdurą, że cokolwiek się stanie, mieli rację. Ale Bóg wyraźnie przepowiedział wygnanie, pamiętacie rozdział 39? Wygnanie zmarłych. A on odpowiedział: „No cóż, Babilon”.

Wygnanie do Asyrii? Powiedz nie. Wygnanie gdzie? Babilon. Mniej więcej w roku 701 p.n.e. wyraźnie przepowiedział wygnanie do Babilonu.

Babilon był wówczas po prostu miastem rebeliantów w wielkim imperium asyryjskim. Imperium asyryjskie miało przed sobą jeszcze 70 lat, ale Bóg mówi o wygnaniu do Babilonu. Teraz oczywiście ludzie powiedzieli „nie” z dwóch powodów.

Po pierwsze, nie mogliśmy udać się na wygnanie, bo to oznaczałoby koniec obietnic, więc to się nie stanie. Po drugie, nie udajemy się na wygnanie do Babilonu, ponieważ Babilon nie jest potęgą światową, więc to się nie stanie. Tak się stało.

Przepowiedział także powrót z wygnania i ich reakcja była taka sama. Byli dość konsekwentni. Z wygnania nikt nigdy nie wraca.

O to właśnie chodzi. Wygnanie ma na celu wchłonięcie tej kultury w większą kulturę imperium. Celem wygnania jest zniszczenie was jako odrębnego narodu, z charakterystycznym językiem i odrębną religią.

więc mielibyśmy udać się na wygnanie, co nie może się zdarzyć, nie byłoby mowy, abyśmy kiedykolwiek z wygnania powrócili. I po trzecie, twoim wybawicielem jest Pers imieniem Cyrus. Kto? Cyrus Wielki.

Cyrus Wielki był Persem. Co? Gdzie? Bóg tak mówi i dlatego uważam, że ważne jest, aby nie wierzyć w drugiego Izajasza. Widzisz, ci, którzy wierzą w Drugiego Izajasza, wierzą w to z dwóch powodów.

Po pierwsze, niemożliwe jest, aby ktoś pisał do ludzi za 150 lat. A po drugie, nikt nie jest w stanie dokonać konkretnych prognoz. Oznacza to, że osoba, która to wówczas napisała kłamała.

Wiedział, że Bóg nie przepowiedział tego w przeszłości, więc oparł całą swoją sprawę na Bożej zdolności przewidywania przyszłości. Nie będzie kłamał. Gdzieś jest coś nie tak z tą argumentacją.

Teraz, jeśli dzięki łasce Bożej dostanę się do nieba i spotkam drugiego Izajasza, nie oddam biletu. Myślę jednak, że argumentacja książki wymaga, aby została ona napisana z dużym wyprzedzeniem. OK, więc to jest argument.

To jest to, na czym można się zawiesić. Bóg pokazuje, że jesteście czymś więcej niż tylko uosobionymi siłami kosmosu. Można to zrobić, pokazując, że kiedyś w przeszłości konkretnie przewidziałeś przyszłość i tak się stało.

A właściwie nie można. Ale ja, Jahwe, tego dokonałem. Tak właśnie jest.

Masz pytania lub komentarze, zanim przejdziemy dalej? Tak? Tak, proszę pana. Dwie rzeczy. Czy wzmianka w 4120 jest kolejną przelotną wzmianką o Cyrusie? Dokładnie. Dokładnie. Tak. Tak.

W miarę upływu czasu przewidywania stają się coraz bardziej szczegółowe. Kiedy dochodzimy do rozdziału 44, podaje mu imię i opowiada o swoich podbojach, więc idzie dalej. A po drugie, kilku z nas tutaj to przegapiło.

To pierwsza ze spraw przeciwko bożkom. Mówisz, że pomiędzy rozdziałami 41 i 49 jest pięć razy? 46. 46.

Dziękuję. Dobra. Rozdział 41. Przepraszam, 42. Przewróćmy stronę. Tak.

Dobra. Oto mój sługa, którego podtrzymuję, mój wybrany, w którym ma upodobanie moja dusza. Dobra.

Kto do tej pory był sługą? Izrael. Naród Izrael. Nacisk został położony na korzyści, jakie otrzymają.

Bóg będzie z nimi. On im pomoże. Zamierza ich użyć do sądzenia narodów.

Zamierza je dostarczyć. A więc korzyści z bycia sługą Bożym. Teraz spójrz na tego sługę.

Mam zdolność tchnięcia w niego mojego ducha, a on porodzi... Oto słowo, o którym mówiliśmy w przeszłości. On urodzi Miszpat. Jak mówiłem już sześć razy i do czerwca powiem jeszcze kilkanaście razy, sprawiedliwość nie jest złym tłumaczeniem tego słowa.

Po prostu nie jest wystarczająco duży. Bo w języku angielskim sprawiedliwość oznacza po prostu słuszność prawną. Mishpat oznacza znacznie więcej niż słuszność prawną.

Oznacza Boży porządek życia. Czy to oznacza słuszność prawną? Absolutnie. Czy wiąże się to z odwetem? Absolutnie.

Czy wiąże się to z bilansowaniem ksiąg? Absolutnie. Ale to coś więcej niż to wszystko. Zatem ten sługa przywróci Boży porządek na świecie.

Nie będzie głośno płakał, nie podniesie głosu i nie sprawi, że będzie go słychać na ulicy. Trzciny nadłamanej nie złamie. Słabo płonącego knota nie zagasi.

On wiernie urodzi Miszpat. Nie osłabnie ani nie zniechęci się, dopóki nie ustanowi Miszpat. Myślę, że próbuje coś przekazać.

Na ziemi i na krańcach ziemi, na wybrzeżach. Co? Co oni robią? Czekać. Co znaczy czekać? Zaufanie.

I na co czekają? Jego instrukcje. Jego Tora. Jego prawo przymierza .

Teraz pytanie brzmi: kim jest ten sługa? Jakie korzyści otrzymuje ten sługa według pierwszych czterech wersetów? Zgadza się. Nic. Nic.

Co się mówi o tym słudze? Misja. Ten sługa ma misję, a misją jest przywrócenie Bożego Miszpatu na ziemi. Czy to jest naród izraelski? Dobra odpowiedź.

Nie. Co zatem Pan mówi o tym słudze? Werset szósty. Co Bóg mówi temu słudze? Powołałem cię w sprawiedliwości.

Wezmę Cię za rękę, po co? Przymierze dla ludów i światło dla narodów. Izrael nie jest przymierzem z narodem. Prawdę mówiąc, mówiłem to w różnych kontekstach.

Stare przymierze zostaje zerwane i woła o satysfakcję. Boże, musisz ich zabić. Przysięgali krwią, że dotrzymają tego przymierza i złamali je.

Więc Boże, jeśli jesteś sprawiedliwy, musisz ich zabić. A nowe przymierze, zapisane w naszych sercach, a nie na kamiennych tablicach, wymaga ratyfikacji. Jaka będzie misja tego sługi? Przymierze dla ludu.

W jakiś sposób ten sługa, ten sługa będzie musiał wypełnić stare przymierze i ratyfikować nowe przymierze. Teraz mogę sobie wyobrazić Izajasza drapiącego się po głowie i pytającego: Boże, jak to się stanie? A Bóg mówi, po prostu pisz dalej. Werset siódmy, jeśli o mnie chodzi, ostatecznie to potwierdza.

Proszę, abyś spojrział na rozdział 61. Trzymaj palec tam, gdzie jest 42,7 i spójrz wstecz na 61. Duch Pana Boga jest na mnie.

Zauważcie, że umieściłem na nim mojego ducha. To właśnie powiedział 42.1. Ponieważ Pan namaścił mnie, abym niósł dobrą nowinę ubogim.

Posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wolność. Aby otworzyć oczy, przeskakuję od wersetu do wersetu i otwieram więzienie dla związanych. Wiersz siódmy, aby otworzyć oczy ślepych, aby wyprowadzić więźniów z lochów z więzienia, tych, którzy siedzą w ciemności.

To nie jest Izrael. Ten Izrael nie wybawia Izraela. To jakiś inny sługa.

A teraz, w ramach jednego z ćwiczeń, które każę moim uczniom wykonać, Candice nie ma tu dziś wieczorem. Candice uczestniczy w zajęciach z Izajasza w seminarium. Ale jednym z ćwiczeń, które każę moim uczniom wykonać, jest przejrzenie wszystkich odniesień do sługi w rozdziałach od 41 do 48.

Odkrywają, że wszystkie te odniesienia oprócz tego wyraźnie odnoszą się do narodu. Mówią o korzyściach płynących z bycia sługą Bożym. On cię wybawi, zatroszczy się o ciebie, pomoże ci, będzie cię chronił, itd., itd., itd.

Każdy z wyjątkiem tego, który nie mówi ani słowa o korzyściach, ale mówi wszystko o misji. Teraz wierzę w to, co jest teraz, a potem mają kolejne ćwiczenie. W latach 49-55 robią to samo i coś odkrywają.

Wszystkie odniesienia, z wyjątkiem jednego, mówią o służbie z misją, a tylko jedno odnosi się do narodu i jego korzyści. Jest flip-flop. 41 do 48, wszystkie odniesienia dotyczą narodu i korzyści, jakie odniesie on z bycia sługą, z jednym wyjątkiem – tym.

49-55, wszystkie odniesienia dotyczą sługi, który ma misję wobec ludzi i świata, z wyjątkiem jednej, jaką jest naród, i która mówi o korzyściach. Powiem więcej na ten temat w trakcie. OK, więc spójrz na wersety 10, 11, 12 i 13.

Jak byś to nazwał? Co to za literatura? To jest piosenka, tak, i piosenka o czym? Pochwała tak, tak. A co, myślę, że to jest softball. Co w bezpośrednim kontekście wyjaśniałoby tę pieśń pochwalną? Dokładnie. Co dokładnie? Dokładnie dokładnie.

Ta pieśń uwielbienia jest pieśnią radości z powodu objawienia wybawiającego sługi Bożego. Śpiewajcie Panu pieśń nową, chwałę jego z krańców ziemi. Wy, którzy schodzicie do morza i wszystkiego, co je napełnia, wybrzeża i ich mieszkańcy, pustynia i jej miasta, podnosicie głos, wioski, w których mieszka Kedar, mieszkańcy Siła śpiewają z radości.

Niech krzyczą ze szczytów gór, niech oddają chwałę Panu, niech sławią Jego chwałę na wybrzeżach. Jak daleko, geograficznie, sięga ta pochwała? Dookoła świata. Coś

zostało objawione w rozdziałach 42, od 1 do 9, co jest powodem powszechnej pochwały.

Teraz pytamy dlaczego? Dlaczego ten jeden przykład tutaj? I myślę, że to po prostu wprowadzenie nas do dyskusji, że będziemy tu mówić o dwóch służących. Pamiętaj o tym teraz. Wrócimy i omówimy resztę następujących ośmiu rozdziałów o służce Izraelu.

Ale pamiętaj, że nie jest to jedyny sługa, o którym tu mowa. Myślę, że to właśnie się dzieje. Przeprowadziliśmy to wprowadzenie, żebyśmy wiedzieli, co się dzieje.

Dobra. Cóż, musimy działać dalej. Rozdział 42, wersety 14 do 17.

Czy Bóg był zadowolony z wygnania? Nie. Nie. Spójrz na werset 14.

Bóg nie był zadowolony z wygnania. Stałem spokojnie i powstrzymywałem się, ale nie mogłem już tego dłużej robić. Muszę rodzić te moje dzieci jak rodząca kobieta.

A kim oni są? Werset 16. Ślepi. Tak.

Tak. Ślepy i głuchy. Zaginiony.

Tak. Tak. Tutaj jesteś głuchy, wyglądasz na ślepego.

Kto jest ślepy, jeśli nie mój sługa? Albo głuchy jest mój posłaniec, którego wysyłam? Musisz być całkiem pewny swojej sprawy, aby zrzucić wszystko na ślepych sług i głuchych posłańców. Wiele rzeczy widzi, nie obserwuje. Uszy ma otwarte, nie słyszy.

Pan ze względu na swoją sprawiedliwość zechciał wywyższyć swoją Torę i uczynić ją chwalebną. Ale to jest naród splądrowany i splądrowany, wszyscy uwięzieni w norach, ukryci w więzieniach. Stają się grabieżą, nie mając nikogo, kto mógłby uratować, łupią, nie mając nikogo, kto mógłby przywrócić.

Zatem znowu mamy tu sługę, który sprowadzi na świat Boży błąd, a swoje światło narodom. Jest też sługa, który nie może znaleźć wyjścia, nawet gdy zapalone są światła. Wersety 24 i 25 mówią o ważnej kwestii.

Jak Izrael znalazł się na wygnaniu? Dlaczego udali się na wygnanie? Kto ich zabrał na wygnanie? Tak, tak. Ale spójrz na 24 i 25. Co to oznacza? Pan zesłał ich na wygnanie.

Wiesz, Izajasz, możesz paplać, co chcesz na temat wybawienia, ale spójrz, Babilon był na tyle silny, że wyciągnął nas z naszej ziemi, zniszczył nasze miasto i zakuł w łańcuchy. Co Pan z tym zrobi? A Izajasz mówi: Nie rozumiesz, prawda? Babilon nie zabrał cię na wygnanie. Wysłałem cię na wygnanie.

I co to znaczy? Może ich wydostać. Dokładnie. Gdyby Babilon zabrał ich wbrew swojej woli, byłby to naprawdę konkurs.

Mam nadzieję, że może Jahwe jest trochę silniejszy niż Babilon. Ale to nie jest żaden konkurs. Wysłałem cię na wygnanie i uwolnię cię, kiedy tylko będę gotowy.

I Babilon nie może nic z tym zrobić. Pamiętajcie rozdział 40, „Wszelkie ciało jest”? Trawa. Zatem w rozdziale 43 wersecie 1 pojawia się trzeci, nie obawiajcie się.

Nie bój się. Dlaczego? Odkupiłem cię. Tak.

Jestem z tobą. Pomogę ci. O Boże, chociaż byłeś ze mną i mi pomagałeś, naprawdę schrzaniłem sprawę.

Zjechałem z drogi i wpadłem do rowu, pomimo Twojej obecności przy mnie, pomimo Twojej pomocy. Bóg mówi: wszystko w porządku, bo cię odkupiłem. W tej części księgi Święty Izraela jest nazywany waszym Odkupicielem.

Absolutnie transcendentny, którego moc jest nieporównywalna z niczym i nikim innym. Ten , który oddał się tobie, może i chce być twoim Odkupicielem . To dobra wiadomość.

Jestem Pan, wersec 3, jestem Panem, twoim Bogiem, Świętym Izraela, twoim Zbawicielem. Teraz prawdopodobnie, jak wspomniałem wcześniej, wspomniawszy w tle, 3b jest odniesieniem do Cyrusa. Dałem Egipt jako okup za was, Kusz i Sabę w zamian za was.

Zarówno Asyria, jak i Babilon podbijały Egipt przez pewien czas, ale nie były w stanie się utrzymać. Persja była pierwszym z imperiów, które zajęło Egipt i nadal kontrolowało Egipt przez resztę historii imperium perskiego. Więc to prawdopodobnie jest nawiązanie do: Bóg mówi: tak, pozwoliłem Cyrusowi to zrobić w zamian za uwolnienie cię.

Nie bój się, bo Ja jestem z tobą. Zatem w wersecach 5, 6 i 7 mówi o tym, że przywoła ich ze wszystkich części ziemi. Muszę czuć, że istnieje związek między tym, że w roku 539 obietnice te nie zostały całkowicie spełnione.

Nie sądzę, żeby Żydzi wrócili ze wszystkich zakątków ziemi. Myślę, że spełniły się one za naszego życia. Jak już mówiłem, nie oznacza to, że wierzę, że obecny stan Izraela jest tym, czego chce Bóg.

Są w 90% ateistami, więc wciąż czekamy na ostateczne spełnienie tych obietnic, ale ani przez chwilę nie wierzę, że odbudowa Izraela, rozpoczęta mniej więcej w latach osiemdziesiątych XIX wieku i trwająca aż do chwili obecnej, jest przypadkiem historii.

Myślę, że jest to spełnienie biblijnych przepowiedni. Tak? Punkty 5, 6 i 7 dotyczą przede wszystkim Izraela.

Teraz później będzie mówił o reszcie z nas. Och, myślę, że to jest dla nas wszystkich. Tak, jeśli chodzi o charakter Boga i to, co On chce zrobić w naszym życiu i dla nas, tak, myślę, że te obietnice są dla nas wszystkich.

Ale punkty 5, 6 i 7, szczegóły dotyczące sprowadzenia jeńców z powrotem, myślę, że dotyczą szczególnie Izraela. OK, teraz dochodzimy do drugiego z tych przypadków i jednego ze wspaniałych fragmentów Biblii, 43.8-13. Wyprowadźcie ludzi ślepych, choć mających oczy, głuchych, choć mających uszy. Wezwij moich świadków.

Chcesz powiedzieć: Boże, to trochę ryzykowne. Wszystkie narody gromadzą się w zgromadzeniu ludowym. Kto z nich może to oznajmić, oto ono, i pokazać nam poprzednie rzeczy? Niech przyprowadzą swoich świadków, niech bogowie przyprowadzą swoich świadków, aby udowodnili, że mają rację.

Niech usłyszą i powiedzą: to prawda, zdarzyło się, wydarzyło się. Przyprowadź mi świadka. Jesteście moimi świadkami – wyrocznia Pana – i moim sługą, którego wybrałem.

Dlaczego Bóg ich wybrał? Co w środku wersetu 10, abyście wiedzieli, wierzyli i rozumieli? A pamiętasz, jak w zeszłym tygodniu o tym rozmawialiśmy, jestem, jestem. Żadna inna istota we wszechświecie nie może tego powiedzieć. Każdy z nas jest zależny od czegoś, co jest na zewnątrz nas.

Każdy z nas jest zależny od miłości mężczyzny i kobiety, którą istniejemy nawet dzisiaj. Jesteśmy całkowicie zależni od powietrza, pożywienia i wody. Będąc chorym przez większą część ostatniego tygodnia, na nowo zacząłem doceniać normalne funkcjonowanie starego organizmu.

Jak cudownie. Nawet o tym nie myślimy, dopóki coś nie pójdzie nie tak, a potem dużo o tym myślimy. Ale oto jest.

Ja jestem. Moje istnienie nie jest zależne od niczego innego. Absolutnie niezależny.

I dlatego cię wybrałem, abyś wiedział, kim jestem i abyś wiedząc, kim jestem, mógł znaleźć życie w moim życiu. Przede mną nie powstał żaden bóg i po mnie nie będzie. Ja, Ja, Jahwe, i obok mnie nie ma wybawiciela.

Teraz chcę o tym porozmawiać w przyszłym tygodniu. To dość ekskluzywne stwierdzenie, prawda? Mam na myśli, że naprawdę jest wiele dróg do nieba, prawda? Wy, chrześcijanie, myślicie, że jesteście jedynymi ludźmi? Pomyśl o tym. Oznajmiłem, zbawiłem i ogłosiłem.

Powiedziałem ci, co zamierzam zrobić, teraz to robię. Gdy nie było między wami obcego boga, a wy jesteście moimi świadkami – wyroczenia Pana – Ja jestem Bogiem. I odtąd jestem Nim.

Nie ma nikogo, kto mógłby wybawić z mojej ręki. A ja pracuję i kto może to odwrócić? Czy wiesz, że Jezus cytował Izajasza w dniu swego wniebowstąpienia? Jesteście moimi świadkami. Teraz znowu widzisz, o czym mówił.

Nie mówił, teraz jesteście ludźmi, z którymi chcę wyjść i łąpać ludzi na ulicy. Mówi: Chcę, żeby wasze życie wyglądało tak, abym w każdej chwili, gdy świat powie mi, że nie jesteście Bogiem, mógł wezwać, oto dowody. Nie powstałeś z martwych, oto mój dowód.

Właśnie dzisiaj przeczytałem coś o plemieniu budzącym największy strach w Papui Nowej Gwinei, które 40 lat temu otrzymało Biblię i teraz są chrześcijańskimi przywódcami na całej wyspie. Jesteś moim dowodem. To jest problem.

Kiedy wszyscy wokół kłamią, jesteście moimi świadkami. Niekoniecznie trzeba wstać i powiedzieć: cóż, jestem chrześcijaninem, mówię prawdę. Ale będzie to po prostu niepodważalny dowód na to, że jest w Tobie coś innego.

To samo tutaj mówi. Możecie być ślepi, możecie być głusi, możecie być głupi, ale wiecie, co zrobiłem w waszym życiu. I jedyne, o co cię proszę, to żebyś zeznał, kiedy będziesz miał okazję.

A teraz kilka słów na temat tłumaczenia Biblii, to jest moje ulubione. 43:13, w wersji Króla Jakuba na samym końcu wersetu napisano: „Będę pracował i kto na to pozwoli”. Słyszałem kazanie na temat: Czy pozwolisz Panu działać? Jest z tym tylko jeden problem.

W 1613 roku słowo to oznaczało zapobieganie. Zatem ten ESV jest dokładnie poprawny. Będę pracować i kto może to cofnąć? Tak mówi Hebrajczyk.

Dlatego potrzebujemy nowoczesnych tłumaczeń. Słowa się zmieniają. OK, to nic nie kosztuje.

W porządku, naciskaj dalej. Tutaj jesteśmy w środku Biblii. Jesteśmy w środku Biblii.

Jesteśmy tu ponownie. Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, Święty Izraela. W wersecie 15 Pan, wasz Święty, Stwórca Izraela, wasz Król.

Co teraz myślisz? Dlaczego w tym kontekście pojawia się powtórzenie słów o Świętym Izraela? Wzmocnienie. On jest Odkupicielem. Dlaczego warto dodać

Świętego Izraela do swego Odkupiciela? Dlaczego po prostu nie powiesz: Jestem Panem, twoim Odkupicielem? Ktoś powiedział wzmocnienie.

To jedna dobra odpowiedź. Jaki jest kolejny powód, dla którego może się tutaj gromadzić? OK, rozszerzenie tego, na czym będzie polegało odkupienie. Ta relacja ze Świętym.

Imiona świadków. To Święci Izraela. Jego rola w naszym zbawieniu.

Tak, jeśli on jest święty, my musimy być święci. Zgadza się. Zgadza się.

To sposób na podkreślenie, kim jestem. On jest jedynym Świętym. Nie ma takiego drugiego.

Dlatego ma moc i zdolność do robienia wszystkiego, co chce. Ale dzięki Bogu, że jest Świętym Izraela, który zawarł przymierze z ludem dla zbawienia świata. Jest to zatem mocne stwierdzenie.

Teraz podoba mi się to, co będzie dalej. Wiersze od 16 do 20. Tak mówi Pan, który toruje drogę przez morze, ścieżkę przez potężne wody, który wyprowadza rydwan i konie, wojsko i wojownika, kładą się, nie mogą wstać, gasną, gasną jak knot.

O czym on mówi? Egipt. Egipt, exodus. Teraz spójrz, co będzie dalej.

Nie pamiętajcie rzeczy dawnych i nie zastanawiajcie się nad rzeczami dawnymi. Oto czynię rzecz nową i teraz ona wychodzi, czy tego nie dostrzegacie? Utworzę drogę na pustyni i rzeki na pustyni i tak dalej. Dlaczego Bóg przypomina im o exodusie, skoro chce im powiedzieć, żeby o nim zapomnieli? Tak jest.

Daj tej pani złotą gwiazdę. Tak. Tak.

Pamiętajcie, jakim Bogiem jestem, czego dowodem było to, co zrobiłem w przeszłości. Ale zapomnij o tym, co robiłem w przeszłości, ponieważ mam bardzo niski próg nudy. Tym razem zrobię to inaczej.

Widzicie, my, ludzie, mamy tendencję do wywracania tego do góry nogami. Zapominamy, kim naprawdę jest Bóg, ale chłopcze, czy pamiętamy, jak tego dokonał. Wiesz, ktoś się nawróci.

Cóż, wiemy jak to się dzieje. Dzieje się to podczas nabożeństwa ewangelizacyjnego i jest zaproszenie w 27 wersetach mówiących o tym, kim jestem, a w 27 wersecie ta osoba w końcu puszcza, ciągnie nawę i upada przy ołtarzu, i muszą być na dwóch kolanach, a nie na jednym kolanie i muszą płakać, a kiedy się pomodlą, wstają i dają świadectwo zbawienia. W ten sposób Bóg zbawia ludzi.

I Bóg czasami mówi. To samo tutaj. Och, wow.

On nas wybawi? Och, wiemy, jak on to zrobi. Jedna z naszych pań będzie miała dziecko i wsadzą je do kosza nad rzeką Eufkrat, i Babilończycy go znajdą, i będą go szkolić, i on będzie wybaw nas, a kiedy będziemy gotowi do drogi, Eufkrat podzieli się na dwie części, a my... Bóg mówi: nie, zrobiłem to raz. Myślę, że tym razem użyję pogańskiego cesarza, który nie zna mojego imienia.

Boże, nie możesz tego zrobić. Oglądać. Oglądać.

Takie piękne. Pamiętaj, czego nauczyłeś się o moim charakterze w naturze, ale zapomnij, jak to zrobiłem, ponieważ zamierzam zrobić nową rzecz. Tutaj znowu jest to bardzo istotne.

Bóg nie może czynić nowych rzeczy. Jak myślisz, kiedy słońce wzejdzie na zachodzie? Nie wstrzymuj oddechu. Natura jest zamknięta.

Natura nie istnieje samoistnie. Natura nie jest niezależna. Natura przestrzega pewnych zasad, ale Bóg, stwórca, może dokonać czegoś, co nigdy wcześniej się nie wydarzyło.

Wow. Czy może istnieć związek pomiędzy tym a powrotem w 42 roku z nową piosenką „This is a New” ... I zagramy to, kiedy dotrzemy do 55 lat, kiedy Bóg powie: „Moje drogi są wyższe niż wasze”. Moje myśli są wyższe niż Twoje myśli.

Nie, moje słowo przyniesie owoce, ale hej, nie próbuj rozdzielać tego według mocy swojego mózgu. Nigdy się tego nie domyślisz. Tak? A oto mój wiersz.

To kolejny utwór, który nie jest chroniony prawami autorskimi. Możesz to zacytować. Bóg jest zawsze konsekwentny, ale nigdy nie jest przewidywalny.

Bóg jest zawsze konsekwentny, ale nigdy nie jest przewidywalny. Chcemy, żeby był przewidywalny, więc możemy go wsadzić do pudełka. Nie lubimy niespodzianek.

Bóg ich kocha. OK, zobaczymy, czy uda nam się to zakończyć. Minęły dwie minuty.

Poczekajmy jeszcze trochę. Wersety od 22 do 24 są trudne. Powiem to od razu.

Nie wzywałeś mnie, Jakubie, ale znudziłeś się mną, Izraelu. Nie przyprowadziliście mi owiec na całopalenie i nie zaszczyciliście mnie swoimi ofiarami. Nie obciążałem cię ofiarami i nie męczyłem cię kadzidłem.

Nie przyniosłeś mi słodkiej trzciny za pieniądze i nie nasyciłeś mnie tłuszczem swoich ofiar, ale obciążyłeś mnie swoimi grzechami. Zmęczyłeś mnie swoimi nieprawościami. Co się tam dzieje? Jedyną rzeczą, w której Hebrajczycy byli dobrzy, było składanie ofiar.

Robili to często, ale Bóg mówi: nie, nie zrobiłeś tego. Zamiast tego obarczyliście mnie swoimi grzechami i znużyliście mnie swoimi nieprawościami. Jak myślisz, o czym on mówi? Serce.

Serce. Tak tak tak. Dałeś mi te wszystkie ofiary, ale nie włożyłeś w to serca.

Żyliście dalej w swoich grzechach i niegodziwościach i myśleliście, że możecie sprawić, żebym wam przebaczył, składając mi mnóstwo ofiar. Tak tak tak tak. Dokładnie, dokładnie.

UH Huh. Żyliście dalej w swoich grzechach i nieprawościach. Powiedział to trochę bardziej dosadnie.

Tam, powiedział, przestańcie je przynosić. Tutaj, mówi, nie zrobiłeś tego. Tak.

Tak tak tak. Nie chcę wskazywać palcami szczególnie na katolicyzm, ale tragicznie, przez większość czasu był to bardzo, bardzo magiczny pogląd. No cóż, chodzę do spowiedzi, odmawiam paciorki i przyjmuję komunię i teraz wszystko jest w porządku.

Ale jeśli wytykamy ich palcami, musimy wskazać kilka palców na siebie. I przerażające stwierdzenie Pawła, o którym nigdy, przenigdy nie mówimy w protestantyzmie, wielu pijało siebie potępiając, biorąc niegodnie. Kiedy ostatni raz słyszałeś kazanie na ten temat? Tak tak.

Ale oto, co Bóg mówi na zakończenie i jest to wspaniały wniosek. Ja jestem tym, który wymazuje wasze przestępstwa. Dlaczego? Dla własnego dobra.

Nie z powodu waszych ofiar, nie z powodu waszych ofiar, ale ze względu na mnie samego. Stary Testament, Nowy Testament. Zbawienie jest z łaski.

Posłuszeństwo jest odpowiedzią na łaskę. To nie jest sposób na manipulowanie Bogiem, aby zrobił to, co chcemy. Który ze względu na siebie wymazuje wasze przestępstwa, nie wspomnę na wasze grzechy.

Zapamiętaj mnie. Pokłócimy się razem. Przedstaw swoją sprawę, aby udowodnić, że masz rację.

Twój pierwszy ojciec zgrzeszył, a twoi pośrednicy zgrzeszyli przeciwko mnie. Dlatego zbezczeszczę książąt świątyni i wydam Jakuba na całkowitą zagładę, a Izraela na

obelgi. Mam wrażenie, że szczególnie te wersety od 22 do 28 były skierowane szczególnie do ludzi z czasów Izajasza.

Mówi o tym, co się tam dzieje. A co doprowadzi do wygnania? Ponieważ nie chcą przyjąć darmowej łaski Bożej i zaprzestać występku.

Dobra. Byłeś cierpliwy. Dziękuję.

Pomódlmy się. Ojcze, dziękuję za Twoje słowo. Dziękujemy za wspaniałe prawdy, które nam tam umieściłeś. Pomóż nam, Boże, być żywym dowodem na to, że istnieje Bóg, który nie jest tym światem i który jest w stanie nas przemienić do końca. W Twoim imieniu, amen.

To jest dr John Oswalt w swoim nauczaniu na temat Księgi Izajasza. To jest sesja numer 21, rozdziały Izajasza 42 i 43.